

forlader det, og saa kommer der en anden i Stedet, men da kan man ikke være helt sikker paa, at det bliver det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]), det kan godt blive en helt anden, og saa ved man ikke, hvad en saadan Lov med en almindelig Bemyndigelse til Landbrugsministeren kan bruges til. Derfor har jeg udtrykkelig sikret mig, at Bemyndigelsen ikke gives til en almindelig Bekæmpelse af Plantesygdomme og Skadedyr, fordi jeg anser en saadan almindelig Bekæmpelse for at være uheldig, og jeg vilde anse det for at være farligt, om Lovgivningsmagten lagde en saadan Bemyndigelse i en Ministers Haand. Bemyndigelsen er indskrænket til kun at gælde saadanne Sygdomme, som ikke findes her i Landet eller opdages paa meget begrænsede Omraader, altsaa Sygdomme, som nylig er kommet ind, og som der endnu er Mulighed for ved en saadan Lov at kunne begrænse. Naar disse indskrænkende Bestemmelser er indsat i Lovforslaget, har jeg ment, at den eneste praktisk fremkommelige Vej — som det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Holdgaard) ogsaa udtalte — er den at give en saadan Bemyndigelse. Det vilde være uheldigt i Loven at fastsætte, hvad det er for Sygdomme, der skal bekæmpes, hvad det er for Foranstaltninger, der maa træffes; det kan man ikke gøre, idet man maa afpasse sig efter, hvad der i saa Henseende møder en.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om et Udvalg, der skulde bistaa Ministeren ved Benyttelsen af denne Lov, skal jeg være meget villig til at overveje et saadant Forslag. Dog vil jeg væрге mig imod, at et saadant Udvalgs Nedsættelse og fremtidige Virksomhed skulde kunne virke sinkende paa de Foranstaltninger, der skal udføres. Jeg gør opmærksom paa, at i det Tilfælde, som er saa frisk, vilde det have været meget vanskeligt at indkalde Udvalget, idet Ministeriets tilsynsførende den samme Dag, vi fik Meddelelse om, at der var Mulighed for, at denne Sygdom fandtes her i Landet, var paa Vej for at undersøge Tilfældet, og saa snart han havde telegraferet Resultatet hjem, havde han Bemyndigelse til at foretage, hvad der øjeblikkelig kunde udføres. Hvis Ministeriet der havde været henvist til at indkalde Udvalget fra forskellige Egne af Landet, før en endelig Beslutning kunde tages, vilde jeg anse det for at være meget uheldigt. Noget andet er, om ikke et saadant Udvalg kunde gøre Nytte ved paa Forhaand at fastsætte, hvilke Sygdomme Ministeriet skulde være berettiget til at anvende Loven overfor. Naar det var sket,

vilde jeg tro, at man bør overlade til Ministeriet, d. v. s. til den Administration, som paa Ministeriets Vegne varetager Bekæmpelsen, nemlig Ministeriets tilsynshavende med smitsomme Plantesygdomme, i hvert enkelt Tilfælde at anvende de bedste og hurtigste Fremgangsmaader. Men det er, som sagt, et Spørgsmaal, der kan overvejes.

Til det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Holdgaard) skal jeg sige, at det er med velberaad Hu, jeg har undladt at paa-byde Anmeldelsespligt for saadanne Sygdomme, som Ministeriet anser for farlige og ønsker inddraget under denne Lov. Mange af disse Sygdomme er nemlig ganske ukendte her i Landet, mange af dem findes slet ikke her i Landet, og at paalægge enhver Landbruger, Havebruger eller Skovbruger, at han skal anmelde Sygdomme, som han ikke kender, vilde jeg anse for uheldigt. Dette Paabud vilde ikke kunne blive fulgt. Det er i Virkeligheden meget faa, der f. Eks. kender Kartoffelbrok; jeg har aldrig set en Plante med Kartoffelbrok; nu kunde jeg faa Lejlighed til at se den, men vi har jo ikke haft den før her i Landet. Hvad vilde man sige, hvis det blev paabudt alle danske Landmænd, at hvis de faar Kartoffelbrok paa deres Marker, skal de anmelde det, eventuelt ifalde Bødeansvar, selv om de ikke kender denne Sygdom? Og selv om det var en Sygdom af den Slags, de kender, er det jo ikke alle danske Landmænd og Skovbrugere, der er Ekspertter paa det Omraade; det er i Virkeligheden — det maa vi hellere tilstaa — et Faatal af Landmænd, Havebrugere og Skovbrugere, der kender blot et Flertal af de Sygdomme, der optræder. Ud fra den Betragtning, at man skal være varsom med i en Lov at give Paabud, som ikke kan overholdes, mener jeg da, det er rigtigt, at man her udelader denne Anmeldelsespligt.

Med disse Bemærkninger skal jeg endnu en Gang takke for den velvillige Modtagelse. Der vil jo blive Lejlighed til at fortsætte Drøftelsen i et Udvalg.

Jensen (Aale): Den højtærede Minister sagde, at det ikke var hans Mening, at vi slet ingen Love skulde have, han var ikke Anarkist. I saa Henseende er vi enige. Der kan saa maaske være Divergens om, paa hvor mange og hvilke Omraader vi skal have Love. Den højtærede Minister sagde, at han vilde anse det for at være for meget at lovgive om Bekæmpelse af Ukrudt. Det forstaar jeg ikke rigtig. Man kan selvfølgelig ikke tvinge Folk til at holde deres Marker rene, det vilde være meningsløst